

شورای امنیت ملی و سیاست خارجی ایالات متحده آمریکا^۱مزدک نصوری^۱، محسن استوار^۲

^۱-نویسنده مسئول، دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

^۲-دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

چکیده:

نخستین نهادهای سیاست گذار در حوزه مسائل مربوط به امنیت ملی، همزمان با پایان جنگ جهانی دوم و آغاز جنگ سرد فعالیت خود را در کشورهای مختلف آغاز کردند. شورای امنیت ملی ایالات متحده آمریکا نخستین نهاد امنیتی و دفاعی جهان می باشد. این نهاد، سیاست های امنیت ملی را تجزیه و تحلیل و به شیوه ای بی طرفانه به رئیس جمهور، توصیه هایی را ارائه می دهد. در این مقاله، اثبات شده است که شورای امنیت ملی آمریکا بیش از آنکه ماهیت شورایی و تصمیم گیری داشته باشد، دارای جنبه ستادی و هماهنگی است. این شورا معمولاً به مصوبه گذاری اقدام نمی کند و مسلماً به قانونگذاری نیز مبادرت نمی نماید. در مواردی که تصمیم گیری شورای امنیت ملی به روابط قوای مجریه و مقننه ارتباط داشته باشد، این تصمیمات می توانند در قالب فرمان اجرایی هم صادر شوند. مشاور امنیت ملی مهمترین نقش را در این شورا ایفا می کند. سبک و مشارکت رئیس جمهور در فرآیند تصمیم گیری می تواند تعادل سازمانی و سیاست خارجی ایالات متحده آمریکا را تعیین نماید.

واژه های کلیدی: سیاست خارجی آمریکا، شورای امنیت ملی آمریکا، رئیس جمهور آمریکا، مشاور امنیت ملی آمریکا، نهاد سیاست گذار آمریکا.

۱. دیباچه

^۱نوشتار حاضر، ترجمه گزارش پژوهشی به زبان فرانسوی ذیل می باشد:

David, Charles-Philippe and Vallet, Elisabeth; «LE CONSEIL DE SÉCURITÉ NATIONALE ET LA POLITIQUE ÉTRANGÈRE AMÉRICAINE», Diplomatie Magazine, November-December ۲۰۰۴ (available at: <http://ssrn.com/abstract=۶۲۰۷۰۶>).